

ایرون سعادت ابرو به واصل اولور. **احترام** کجی خاوندی کا نام و او بر باد
تار و نیک کجی احوالی که ایم آن بلوریدی. **باغچه** باز کو تید تا از بهان آزاده
غیبه به و بکوز تا التی نهان طومیه نه سوزون هر او جلیک او ان اغنیا به بند در
از تر و کما بت طریقی ایله کس در جهان نواز و یک بند کجی حافظه کسه جهانست
حافظ کجی بر من به نامک دکوره. **زیر کجی** چون نوشت ای کس نزه جهان نوازده. **زیر**
جهانست کسه بجهان بر چشمه طومازش و ن هر او خاوند. **لم الصفا**
زوشی طمعت نه ماه نوازده. **سنگ** طلعتک روشن کنی ماه طوماز. **پیش** تو فلک
زوشی کیه نوازده. **کل** سنگ شکست کیه در عشقی طوماز خطاب قله به هر کوشه
ایزدی شست منزل جانم بنم جانک منزه سنگ ابروی کوشه سیدر. **خوشتر** از این
کوشه باو شده نوازده. **منزل** لطیف رو کوشه باو شده طوماز بود چه و فی جایز
بو کوشه و ن خورشید ک باو شده. **ماگه** کلره کوشه ابر و در مراد عیب هوس در
نماجه کینه باو شده و در و دلش. **نیر** آرم تو خجی سنگ و جگر نه المصی کورس
که او نوزک بخا ابرو به. **آینه** و ای کما که نوازده. **آینه** لی بلورس که آینه طما
طوماز. **فی** من شکر کاشک زلفا و ان لفظک. **سنگ** رنگ ظلمتی یا کوز بن جگر
کشت که از و داغ این سیاه نوازده. **بهر** که او بر سپایک داعی طوماز از لفظ
مر او و نغ ظلمت کوشه. **دیت** آرم آن چشمه زان سینه که طوماری. **از** از تره کوشه
جبه کرسن طوماز سن کوشه. **جانب** چشمه آینه نگاه نوازده. **بهر** چشمه آینه
نگاه طوماز چشمه و ن سیران مراد ذات ماری در صفت استغنا الم. **دین** کرام
و ده ای مزید طومازات. **ای** میانه هر بری که باک دین کرام و بر. **مشا** دی و شیشی که
خاندانه نوازده. **سول** شجک شو قنده که خاندانه طوماز طلال کرام و ن هر ارضی که
خون خور و خامش پیش کانه دل نوازده. **خان** ایچ و خامش او نور زیر اول نمان

کوبه ابرو صاف هر چه

دوره آه
مغناسته در

دل. **کلی** کجی تر ما و او اذخاره نوازده. **دو** طلب ابرو کجی نریا و نه طماعت طوماز
شوشی کجی نرس نگر که پیش تو شکست. **نیر** کسک کت خ لهن کور که سنگ او کلک
آجلری. **چشم** در بوح اذن نگاه نوازده. **کوزی** بر تملش منی برزی کوزی پیش
ادب صله مراد طمان عشق مضمون کوزسته وجود و بر کجی ادب کما برین
بیان در. **کوزی** در آستین بخون جگر شوشی. **دین** کسوتن دین کجی صفا فا ابرو
بر سون منی و افر قان اغلوسن. **نیر** که بدین آستین ران نوازده. **هر** که بو آستین
مول طوماز مراد بود که هر کجی صاب قدسه و صول بولیه خان اغلوسن طوماز
حافظ اگر سخن و تو کوز کل عشق. **حافظ** اگر سکا صحت ابروی المصی عیب
کجی عشق ای صغر کما نوازده. **ساز** عشق ای صغر کما طوماز بود. **دین** کجی
سکر عشق ای صغر کما طوماز منی طوماز معنای اول کور کما فرس نر مغناسته در
معنای تانیه کور کما صغر مغناسته در. **وله الصفا** اما ذره ما و کوشه
بود. **بهر** میل کوزم در صفا به رهن ابروی صفا قرنی سحران. **کوزی**
میگس از در سن و و کا کما بود. **سجانه** نیک لطافتی نر در سوزن و دو عازدن
ابروی مراد طالب عشق اولن شست ماسوی دن بلیخی پاک الهک لازم اولن
اشا در. **کجی** که بر در پنجه نام کجی یاقت. **جبه** التفات کجی شست
و ارا. **بهر** کجی هر خان بین که صفا با نر ششان. **در** شکر لیکن کور کجی چون
بهر مست لم. **بهر** کجی کوزم کجی کوشه زینا بود. **هر** نه حفظ کمال کجی
کجی چشمه زینا اولری بود چه و کجی جانیه در زینا ابروی مراد مرشدک لطفت
و مروتن بیان در کجی صفا م هر بدردن تا معقول فصل کور ب. **بهر** حضور
اول ناز. **دین** کجی کما جگر کجی کوشه. **بهر** کجی کوشه و دین کجی کوشه
بوس کوشه. **کجی** کجی کوشه و دین کجی کوشه. **بهر** کجی کوشه کور کوشه داما

کلک کجی صفا

بهر کجی صفا

Copyrighted by University